

alene for Beboerne, men maaskee ogsaa for Embedsmændene selv, eftersom de ligeledes ere saaa uheldigt situerede ved Veligheden, som de ere. Jeg troer, at det her Fremstillede maa tale for en Forandring, og jeg troer ogsaa, at Sagen vilde kunne ordnes administrativt, hvis det maatte finde den høitærede Ministers Billigelse. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig paa her at fremsætte noget Forslag til, hvorledes Umbeligen skal foregaae, men henstille dette til den høitærede Minister. Jeg tillader mig altsaa at stille følgende Forspørgsel: „Næst den høitærede Justitsminister at foretage Noget til en forandret Inddeling af Jurisdictionerne i Salling Herred og de forenede Muckabell, Brahetrolleborg og Hølstens Birk?“

Den fungerende Justitsminister:

Den ærede Interpellant har fremskillet Forholdet fuldkomment correct, saaledes som det er. Det er selvfølgelig uimodsigeligt, at den Ordning, der saaledes for Tiden finder Sted, ikke er heldig, og det er derfor ganske forklarligt, at der gjentagne Gange er fremkommet Andragender om en Omlægning. Det første Andragende om en saadan indkom i 1850, og det er senere oftere blevet gjentaget. Sagen er, som maaskee den ærede Interpellant bekendt, nu igjen sat i Bevægelse fra Amtets Side; den er i denne Maaned kommen ind til Ministeriet. Om det Uheldige i den Ordning, der nu finder Sted, kan der, som sagt, ikke godt være to Meninger, men, naar den ærede Interpellant meente, at en Omordning var Noget, der kunde gennemføres ad administrativt Veie, saa var han forsaavidt ikke aldeles correct i sin Opfattelse. Den større og hensigtsmæssigere Omordning vilde jo være den, at man af Salling Herred og Birkernes Jurisdictioner — med Tillæg af eet Sogn, saavidt jeg troer, fra Bindinge Herred og eet fra Gudme Herred — dannede to Jurisdictioner, nemlig et Sønder-Salling Herred, som havde Herredsfoged og Jurisdictionstet i Faaborg, og et Nørre-Salling Herred, som saa skulde have sit eget Thingsted ude paa Landet, jeg huffer ikke ganske nøie, hvor, men jeg troer, at det var i Hillerslev Sogn. Men denne Omordning vilde paa ingen Maade kunne gennemføres, uden at Lovgivningsmagten maatte

settes i Bevægelse, og dette vilde endog være saameget mere nødvendigt, som nogle Retsbetjente ere satte paa fast Gage, og andre ere lønede med Sportler, idet der jo her vilde blive Tale om at tage nogle Jurisdictioner fra en med fast Gage lønnet Embedsmand og lægge dem hen under en med Sportler lønnet, hvilket, om jeg huffer ret, i alle Tilfælde vilde være nødvendigt for at faae Sagen ordnet ligeoverfor Vaag-Herred. Det er en Selvsølge, at der i det Tilfælde, at der tages Noget fra Birkene og lægges ind under en sportuleret Embedsmand, vil gaae Noget fra Statskassen, idet den sportulerede Embedsmand jo nemlig selv maa oppebære Sportlerne af det, der bliver lagt ind under ham, medens Sportlerne derfra nu gaae ind i Statskassen. Der er dernæst bestemt Contoirholdsgodtgjærelse ved Lov; naar man nu vil omændre det her omhandlede Forhold, maa det jo have Tilfølgelse, at Byrden for den Embedsmand, der faaer Noget lagt til sit Embede, vil blive saaa stor, at det vil være usforsvarligt, ja, at man ikke engang vil kunne paalægge ham den uden en Forøgelse af hans Contoirholdsgodtgjærelse. Paa den anden Side kunde det jo være rimeligt, at Den, der mistede Noget af sine tidligere Forretninger, ogsaa skulde afgive Noget af sin Contoirholdsgodtgjærelse, men dette vilde selvfølgelig møde meget lidet Tilslutning fra vedkommende Embedsmænds Side. Det vil saaledes i ethvert Tilfælde være nødvendigt, at Lovgivningsmagten sættes i Bevægelse, hvis denne Sag skal ordnes fuldstændigt. Imidlertid kan jeg dog ligeoverfor den ærede Interpellant udtale, at det kan være muligt, at Ministeriet vil stræbe hen til at faae den værste af de stedsfindende Ulemper afhjulpen derved, at Birkedommeren faaer fuld Jurisdiction i de 8 Sogne, hvori han nu har civilretlig og Politijurisdiction, og at han saa igjen kommer til at afgive den civilretlige Jurisdiction, som han nu har i 14 andre Sogne, der i andre Henseender høre ind under andre Jurisdictioner, og hvor han altsaa forresten Intet har at gjøre. For at faae denne mindre Foranstaltning — der dog, hvis jeg ikke forstod den ærede Interpellant urigtigt, efter hans Mening vil være en væsentlig Forbedring —